

תת"ע 5573/06/14 - שלמה כהן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 5573-06-14 מדינת ישראל נ' כהן

בפני	כב' השופטת שרון לארי-בבלי
מבקשים	שלמה כהן
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטותיו של מותב זה בנוגע לעניינים הבאים:

א. אפשרות זימון עדים נוספים מטעם ההגנה.

ב. הצורך בהוכחת תקינות מכשיר הנשיפה כשמדובר בעבירת סירוב.

ג. הוספת סמל "תלתן" לכתב האישום ופסלות.

באשר לזימון עדים נוספים מטעם ההגנה, ביקש ב"כ הנאשם כי על מנת שלא לפגוע בהגנת הנאשם, יותר לו לזמן לעדות את האנשים הבאים:

1. עו"ד חווה ראובני

2. מר עודד גזית

3. מר עמוס גזית

4. איש הרשות הלאומית להסמכת מעבדות

5. ראש מדור מכשור באת"ן

מהבקשה והמסמכים שצורפו לה עולה כי העדויות הנ"ל רלבנטיות להוכחת אי חוקיות הפעלת מכשיר הינשוף בשל אי הקפדה על בדיקות והוראות שנקבעו ביחס אליו. ב"כ הנאשם העיר כי כתב האישום תוקן ביוזמת בית המשפט, ללא תגובת ב"כ הנאשם, ומבלי שניתנה לנאשם הזדמנות ניאותה להתגונן.

ב"כ הנאשם טען עוד כי ההחלטה לפיה אין מקום לאפשר הוכחת היעדר תקינות מכשיר הנשיפה או היעדר תנאים מתאימים למדידה היא החלטה נמהרת, שכן בית המשפט רשאי לקבעה במסגרת הכרעת הדין ולאחר שניתנה לצדדים האפשרות להציג ראיותיהם.

לטענת ב"כ הנאשם, קביעת תיקים כתיקי תלתן בחותמת היא בעייתית ומחייבת פסילת המותב שנחשף לעובדה זו. בהקשר זה צירף את החלטת כבוד השופטת חקלאי בתת"ע 2417-05-14 וכן את מכתבה של רמ"ד תביעות את"ן שבו מצוינת רשימת עבירות ה"תלתן".

תגובת ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה הגישה תגובתה ביום 21.5.2015. מהתגובה עולה כי המאשימה מתנגדת לבקשה על כל חלקיה, מהטעם שכבר הועלו על ידי ב"כ הנאשם במסגרת שני דיוני הוכחות ונדחו במסגרת "החלטות ביניים" עליהן ניתן לערער במסגרת ערעור על פסק הדין.

בהתייחסה להערות של ב"כ הנאשם לפיה בית המשפט תיקן מיוזמתו את כתב האישום וללא תגובת הנאשם, הגיבה כי מדובר בהערה שאין לה בסיס. הבקשה לתיקון כתב האישום נעשתה ביוזמת המאשימה ולאחר שהנאשם הוזהר כדין.

נדמה כי בקשה זו כמו בקשות שונות שהוגשו ונטענו בתיק זה מטרתן אינה אלא ניסיון להאריך ולסרב את הדיון.

דין

קראתי את הבקשה והמסמכים שצורפו לה, עיניתי בתגובת ב"כ המאשימה ומצאתי כי דין הבקשה להידחות, בכפוף להערותי כמפורט להלן.

בפתח הדברים אציין כי אין מקום בשלב זה להליך של "עיון חוזר". מדובר בהחלטות ביניים שעל פי הכלל ניתן לערער עליהן במסגרת הערעור על פסק הדין ולמעשה בבקשה זו לעיון חוזר - בהיעדר שינוי נסיבות שיש להן להשליך על ההחלטות - יש משום ניסיון ל"מקצה שיפורים" ועל כן יש לדחותה.

למעלה מן הצורך אוסיף כי גם לגופן של טענות אין מקום לשינוי ההחלטות, ואבהיר.

בתחילת פרשת התביעה, ציינה רס"ר כהן במהלך עדותה כי כשנכנס הנאשם לכיכר, נזרק מצד לצד והתנגש בעמוד תאורה שהיה בסופו (פרוטוקול, עמוד 10, שורות 6-7). בשלב זה ביקשה ב"כ המאשימה כי ככל שיעלו מהעדויות עבירות נוספות שניתן לייחס לנאשם, יתייחס בית המשפט גם אליהן. בנסיבות אלה ובהתאם להוראת סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982, הזהרתי את הנאשם כי עליו להיערך ולהתגונן גם מפני אישום של גרם נזק. כפי שצינתי בהחלטתי מיום 16.12.2014 הוראת החוק אינה קובעת כי יש לאפשר לנאשם להגיב ואין לטעון כי בכך לא ניתנה לנאשם הזדמנות נאותה להתגונן. גם התיקון הנוסף לכתב האישום במסגרתו הוסף עד תביעה לא פגע בהגנת הנאשם. ההיפך הוא הנכון. עדותו נדחתה לדין ההוכחות העוקב על מנת לאפשר לב"כ הנאשם להיערך לחקירתו על מנת שלא תיפגע הגנת הנאשם.

באשר לזימון העדים הנ"ל, מהבקשה עולה כי עדותם רלבנטית לחוקיות בדיקת הינשוף. במקרה זה מדובר בתיק סירוב

ולא בתוצאת שכרות שהופקה על ידי מכשיר הינשוף ועל כן לא מצאתי להתיר בשלב זה זימונם של עדים שאינם רלבנטיים לתיק. השאלה הצריכה הכרעה במקרה זה היא אם סירב הנאשם אם לאו וכפועל יוצא אם היה שיכור. לא ברור אפוא כיצד יכולה העדתם של האנשים הנ"ל לסייע בהכרעה זו.

מעיון בכתב האישום שנמסר לנאשם עולה כי הוא מואשם בעבירה של נהיגה בשכרות בדרך של סירוב. יצוין כי כתב האישום שנמסר לו הוחתם בחותמת תלתן. חותמת זו מסמנת עבירות מסוימות שהמאשימה החליטה להעניק להן קדימות בבירור. מדובר אפוא בתרשומת מנהלתית-פרוצדוראלית ולא בחלק מכתב האישום לו צריך הנאשם להשיב. סעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 קובע את פרטי החובה בכתב האישום. הוספת פרטים לכתב האישום, ככל שאינה פוגעת בנאשם, אינה פוסלת אותו.

מעיון ברשימת עבירות התלתן שצורפה לבקשה עולה כי עבירת השכרות נכללת במספר מצבים:

1. נהיגה בשכרות כאשר תוצאת הבדיקה היא פי 2.5 ומעלה;

2. נהיגה בשכרות פעם שלישית, ללא קשר לכמות האלכוהול שנמדדה;

3. נהיגה תחת השפעת אלכוהול בתיק ת.ד, נ.ב ופ.ל.

עבירה עצמאית של שכרות מכח סירוב אינה מופיעה ברשימה. עם זאת, וכפי שכבר נפסק לא אחת, יש לראות במסרב כשיכור ברמת שכרות גבוהה (כך למשל בתת"ע 16232/07 **מדינת ישראל על ידי לשכת את"ן י-ם נ' מג'ד** (פורסם באתר נבו), 4.9.2008; 6228/07 **לשכת תביעות ירושלים תעבורה נ' אלכסיי** (פורסם באתר נבו) 4.9.2008) ועל כן ניתן לראות עבירה זו כנכללת בעבירה של נהיגה כשרמת האלכוהול שנמדדה גבוהה.

אציין כי בעבירה של נהיגה בשכרות בפעם השלישית, ללא קשר לכמות האלכוהול שנמדדה, אכן יש פגיעה בזכויות נאשם בשל מסירת מידע אסור לבית המשפט ועל כן מן הראוי כי עבירה זו תיגרע מרשימת עבירות התלתן. עם זאת נראה כי במקרה זה סווג התיק כתיק תלתן בשל מהות העבירה ועל כן אינני סבורה כי יש פגיעה בזכויותיו. מכל מקום אין בכך להביא לפסילתי.

לאור כל זאת וכאמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' סיוון תשע"ה, 26 מאי 2015, בהעדר הצדדים.